

Research Paper

Identification and Analysis of the Prominent and Influential Factors in Good Urban Governance[❖]

Mahdi Hosseinpour^{1*}, Mohsen Kalāntari², Isā Piri³

1. Ph.D. Student of Geography and Urban planning, Zanzan University, Zanzan, Iran.
2. Associate Professor, Department of Geography, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran.
3. Assistant professor, Department of Geography, Zanzan University, Zanzan, Iran.

DOI: 10.22124/gscaj.2022.21191.1130

Received: 2021/11/30

DOR: 20.1001.1.27831191.1401.3.1.2.5

Accepted: 2022/04/21

Abstract

As an interconnected whole, the city needs a strong organization with integrated management. With the entry of the private sector and volunteer groups into policy and government, we can see a more desirable form of city administration. Cities have found no way to govern and manage themselves except laying the groundwork for the development of democracy, all of which implies a new way of governing cities called good urban governance. This model is defined as a participatory development process in which all stakeholders, including the government, the private sector, and civil society, provide a way to solve the problems of the rapid urbanization process. This paper aimed to identify the influential and prominent factors in good governance of Urmīā. It is applied in terms of purpose and descriptive-analytical in terms of the research method. The nature of the data is qualitative and quantitative, and the method of data collection is the library research and field (interaction questionnaire). The research sample included 35 experts of urban planning, city managers, and researchers (22 managers and experts and 13 researchers) who were selected by the Delphi method and snowball. The prominent and influential factors have been analyzed in the Maxtor software environment, and the degree of competitiveness, convergence, and agreement among the main factors has been determined. Twelve prominent and influential factors in the good governance of Urmīā were examined. The results showed that direct and indirect effects among the factors represent the highest number of effects for a provincial factor with 187 effects. The highest level of competitiveness was related to the social networks, with a rate of 1.83. Road development, housing, and an urban management organization with 12 events per goal have been identified.

Keywords: Good Urban Governance, Factor Analysis, Maxtor, Urmīā.

Highlight

- Identifying and examining actors, creates benefits and capacities for managers and planners of Urmia city that can be fully synchronized with facilitating the principles of good urban governance.
- The classification of the governing actors of Urmia city in the diagram of influence and effectiveness indicates the existence of a vicious cycle in the interactions between the effective actors in the management process of the city.

Extended Abstract

Introduction

The city needs a strong organization with integrated management as an interconnected whole. With the entry of the private sector and volunteer groups into policy and government, we can see a more desirable form of the city administration. Cities have found no way to govern and manage themselves except by laying the groundwork for the development of democracy, all of which implies a new way of governing cities called good urban governance. This model is defined as a participatory development process in which all stakeholders, including the government, the private sector, and civil society, provide a way to solve the problems of the rapid

[❖] This article is based on the doctoral dissertation of the first author in geography and urban planning under the supervision of the second author and the advice of the third author at Zanzan University

* Corresponding Author: m.hosseinpour@znu.ac.ir

urbanization process. The question that arises in this paper is who are the role-playing actors, influential people, and prominent forces in governing the city of Urmia? Efforts are made to explain better the various dimensions of a better understanding of the conditions of urban managers and policymakers and their position in the city of Urmia to be understood from the citizens' perspective. This can be an effective step to eliminate the deficiencies and shortcomings in the structural and executive body.

The literature review (identification of the main actors of urban governance) indicated that there is no research on the subject under study. Therefore, this research is a step towards advancing this important issue for the city of Urmia. Also, the subject's methodology under investigation is another novelty aspect. Mactor software examines and analyzes the actors influential in realizing good governance in the city of Urmia. This study tried to provide a model to improve the current process of developing urban governance programs. On the one hand, the prepared projects meet the needs of the people and the urban system and, on the other hand, provide a suitable platform for improving the feasibility of urban spatial development plans.

Methodology

This paper aimed to identify the influential and prominent factors in good governance of Urmia. It is applied in terms of purpose and descriptive-analytical in terms of the research method. The nature of the data is qualitative and quantitative, and the method of data collection is the library research and field (interaction questionnaire). The data analysis method is quantitative-qualitative (mixed method) in this research. According to the needs of this research, the sample population includes experts and elites who have the necessary and sufficient expertise in the field of integrated urban management and good governance in the studied city. The research sample included 35 experts, specialists, and elites selected by the snowball method. We asked the experts to introduce the next person to us. Hidden and overt actors in urban management and good urban governance were extracted through an open questionnaire and the Delphi method. After gathering the actors and goals, the matrix of works was formed in two stages, so that the indicators are placed in its rows and columns. Excel and Mactor software were used to convert indicators and variables. After gathering the actors and goals, the interaction matrix was formed in two steps, in a way that the indicators are located in rows and columns. Excel and Mactor software were used to convert indexes and variables. The research method is done in 8 steps; the first step is to identify the actors and the goals, the second step is the interaction of the actors with each other, the third step is the effects of the actors and the goals on each other, the fourth step is the analysis of the actors' performance, the fifth step is the competitiveness of the actors; the sixth step is the position of the maximum matrix of the actors, the seventh step, is the degree of convergence and divergence among the actors, the eighth and the final step agreement of the actors between the goals. Twelve prominent and influential factors in the good governance of Urmia were examined.

Results and discussion

Findings showed that direct and indirect effects among actors represent the highest number of influences for governorship with 187 effects. Social networks were the most competitive with 1.83%. Twelve events per goal have determined the purpose of developing roads, housing, and organizing urban management. According to the results, to achieve good governance for the city of Urmia, the participatory planning system should be improved, and the transfer of management of local affairs in the areas of administration, coordination, supervision, and regulation should be established.

Conclusion

The present study has tried to analyze the impact, effectiveness, convergence, divergence, agreement of actors and goals by identifying the influential actors in good governance of Urmia from the experts' viewpoint in the field of urban planning and urban management. The classification of the governing actors of Urmia in the chart of influence and effectiveness indicates the existence of a vicious cycle in the interactions among the influential actors in the management process of the city. The most influential and effective actors are the governmental organizations and institutions, but the actors and public stakeholders such as universities and consulting engineers and the engineering system that should be part of the influential group are practically in the lower category of influence and effectiveness. Also, the convergence and divergence among the actors over their goals showed that the greatest convergence is among public actors. However, according to the city's ultimate goal of good governance, it should be among the government institutions. Regarding the poor coordination among the urban management institutions, the power of government-affiliated actors (governorate, management organization, road, and urban development, etc.) has been more than the total weight of private and public actors. Such a situation can be considered one of the reasons for the lack of proper management of a city, which necessitates paying more attention to the actors and stakeholders in the management process and the city's governance.

Keywords: Good Urban Governance, Factor Analysis, Maxtor, Urmiā.

Citation:

Monem Lafmejani, S., Shabgoo Monsef, S.M. and Gholipour Soleimani, A. (2022). Identification and Analysis of the Prominent and Influential Factors in Good Urban Governance. *Geographical Studies of Coastal Areas Journal*, 3(8), pp. 27-43. DOI:10.22124/gscaj.2022.21191.1130

Copyrights:

Copyright for this article are retained by the author(s), with publication rights granted to *Geographical studies of Coastal Areas Journal*. This is an open-access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0>), which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

شناسایی و تحلیل بازیگران اصلی و تأثیرگذار در حکمروایی خوب شهری (مطالعه موردی: شهر ارومیه) ❖

مهدی حسین پور*^۱، محسن کلانتری^۲، عیسی پیری^۳

۱. دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، گروه جغرافیا، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران.

۲. دانشیار گروه جغرافیا، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

۳. استادیار گروه جغرافیا، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران.

DOI:10.22124/gscj.2022.21191.1130

DOR: 20.1001.1.27831191.1401.3.1.2.5

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۰/۰۹/۰۹

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۱/۰۲/۰۱

چکیده

شهر به عنوان کلیتی به هم پیوسته، به سازمانی مقتدر با مدیریتی یکپارچه نیازمند است. با ورود بخش خصوصی و گروه‌های داوطلب به عرصه سیاست‌گذاری و حکومت، می‌توانیم شاهد شکل مطلوب‌تری از اداره شهر باشیم. شهرها برای مدیریت و اداره خود راهی به جز زمینه‌سازی برای توسعه دموکراسی نیافته‌اند که تمام این‌ها به شیوه جدیدی از اداره شهرها به نام حکمروایی خوب شهری دلالت دارد. این الگو به عنوان فرایند مشارکتی توسعه تعریف می‌شود که به موجب آن همه بهره‌وران شامل حکومت، بخش خصوصی و جامعه مدنی راهی را برای حل مشکلات فرایند شهری شدن سریع فراهم می‌کنند. هدف پژوهش حاضر شناسایی و بررسی بازیگران تأثیرگذار و اصلی در حکمروایی خوب شهر ارومیه است. فرایند حاکم بر این پژوهش از نظر هدف، کاربردی و از نظر نوع روش پژوهش توصیفی-تحلیلی است. ماهیت داده‌ها کیفی و کمی و روش گردآوری داده‌ها به صورت کتابخانه‌ای، میدانی (پرسش‌نامه تأثیرات متقابل) است. جامعه آماری این پژوهش شامل ۳۵ نفر از کارشناسان حوزه برنامه‌ریزی شهری، مدیران شهری و پژوهشگران (۲۲ نفر مدیر و کارشناس و ۱۳ نفر پژوهشگر) به روش دلفی انتخاب شدند و روش نمونه‌گیری در این پژوهش گلوله برفی است. بازیگران اصلی و تأثیرگذار در محیط نرم افزار Mactor مورد تحلیل و اقدام به تعیین میزان رقابت‌پذیری، همگرایی و توافق بین بازیگران اصلی شده است. ۱۲ بازیگر اصلی و تأثیرگذار در حکمروایی خوب شهر ارومیه مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج پژوهش نشان داد که: اثرات مستقیم و غیرمستقیم بین بازیگران بیانگر بیشترین تعداد اثرگذاری برای بازیگر استانداری با ۱۸۷ اثر بوده است. بیشترین میزان رقابت‌پذیری مربوط به شبکه‌های اجتماعی با میزان ۱/۸۳ می‌باشد. توسعه راه‌ها، مسکن و ساماندهی مدیریت شهری به میزان ۱۲ اتفاق بر هدف مشخص گردیده است.

واژگان کلیدی: حکمروایی خوب شهری، تحلیل بازیگران، Mactor، ارومیه.

نکات برجسته:

- شناسایی و بررسی بازیگران مزایا و ظرفیت‌هایی را پیش روی مدیران و برنامه‌ریزان شهر ارومیه قرار می‌دهد که کاملاً می‌تواند با تسهیل اصول حکمروایی خوب شهری همگام باشد.
- دسته‌بندی بازیگران حکمروایی شهر ارومیه در نمودار تأثیرگذاری و تأثیرپذیری نشانگر وجود چرخه معیوب در تعاملات بین بازیگران مؤثر در فرایند مدیریتی شهر است.

❖ این مقاله برگرفته از رساله دکتری نویسنده اول در رشته جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری به راهنمایی نویسنده دوم و مشاوره نویسنده سوم در دانشگاه زنجان می‌باشد.

* نویسنده مسئول: m.hoseinpour@znu.ac.ir

۱. مقدمه

اکنون و آینده جهان به طور قطع زندگی شهری است. امروزه شهرها به عنوان مکان‌های زیست بشر آنچنان جایگاهی یافته‌اند که توسط مدیریتی مستقل اداره می‌شوند. این شهرها، نیازمند مدیریتی هستند که بتواند زمینه ارتقای کیفیت زندگی ساکنین شهری را در راستای پویایی و پایداری فراهم آورد (طلا و همکاران، ۱۳۹۸: ۱۴۱). تحولات صورت گرفته در عرصه‌های مختلف زمینه‌ساز شکل‌دهی به مباحث جدید در عرصه مطالعه در حوزه شهرها به عنوان پدیده‌های فضایی - جغرافیایی است (متقی و همکاران، ۱۳۹۸: ۳۲۶). در این زمینه، الگوهای جدید زندگی در جامعه، نیازمند فرایندهای نوآورانه و خلاقیت در مدیریت شهری است (De Guimaraes et al, 2020: 4).

حکمرمایی اصول فعلی دولت از بالا به پایین حکمرموانی جهانی را به چالش می‌کشد و بر نقش محلی متمرکز می‌شود تا حاکمیت شهری را در برابر نیازهای مردم پاسخگوتر کند (Korosteleva and Flock hart, 2020: 153). حکمرمایی شهری به تعامل پویای سازمان‌های دولتی و نیروهای بازار از یک سو نهادهای اجتماعی از سوی دیگر تأکید دارد (Fu, 2018: 2). در واقع مؤلفه‌های حکمرمایی خوب شهری، یک مجموعه ساختار به هم وابسته است که بهبود در وضعیت هر کدام به بهبود در شرایط مؤلفه دیگر وابسته است. برای ارتقای وضعیت حکمرمایی در مدیریت شهری باید توجه داشت که تنها با نگاه به این موضوع نتیجه مورد انتظار حاصل نخواهد شد (طاهر موسوی و قره‌داغی، ۱۳۹۹: ۳۶). تحقق این راهبرد مستلزم مشارکت همه ذی‌نفعان و ذی‌نفعان در اداره امور شهر است. فرایندهای برنامه‌ریزی که مدیران شهر در چارچوب حکمرمایی هدایت می‌کنند، سازوکارهای شفافیت و پاسخگویی را تضمین می‌کند. با این حال این امر در صورتی محقق می‌شود که مسئولان و شهروندان بتوانند از این سازوکارها به شکلی نتیجه بخش و موثر استفاده کنند (Markus and Krings, 2020: 1156). به طور کلی این رویکرد به کمک شبکه‌های پیچیده‌ای از روابط متقابل، از سوی بخش دولتی و خصوصی ایجاد می‌شود و نوعی بوروکراسی نامرئی را ایجاد می‌کند که مفهوم گسترده‌تری از مسئولیت‌پذیری و پاسخگویی و شفافیت را در پی دارد (Tasan-Kok at al, 2020: 16). دولت‌ها بر اساس ارزش عمومی، با مدیریت از بالا به پایین عمل می‌کنند. بنگاه‌های وابسته به بخش خصوصی سودمحور هستند و تحت سازوکار بازار فعالیت می‌کنند. سازمان‌های اجتماعی و مدنی به صورت خود سازمان یافته و در جهت منافع جامعه اداره می‌شوند. شهروندان نه تنها شرکت کننده فردی نیستند، بلکه به صورت سازمان یافته نقش دارند (Yang, 2021: 57). در جوامعی که بر اساس نظام متمرکز اداره می‌شوند، شهرها بدون در نظر گرفتن جایگاه سایر گروه‌های شهری به ویژه شهروندان و به شیوه‌ای متمرکز اداره شده‌اند. در این جوامع، حکومت‌های محلی به طور کامل شکل نگرفتند و به دلیل تمرکز مدیریتی با مشکلات متعدد اجتماعی - اقتصادی، آلودگی‌های محیط‌زیستی، مسکن نامناسب و کمبود زیرساخت‌ها و غیره در شهرها روبه‌رو هستند. مدیریت شهری در این گونه جوامع به دلایل متعدد انسجام و هماهنگی لازم را در اداره امور شهرها ندارد (هایل‌مقدم و نوری کرمانی، ۱۳۹۷: ۲۷۱).

با نگاهی به تجربیات جهانی در برابر مشکلات مدیریت شهری، مهم‌ترین نکته‌ای که به چشم می‌خورد تفاوت عمده نحوه مدیریت شهرهای برتر و موفق جهان با شهرهای داخل کشور است. آنچه در مدیریت شهرهای ایران به چشم می‌خورد نحوه مدیریت مبتنی بر روش‌های قدیمی و ناکارآمد و سنتی و در بسیاری از موارد سلیقه‌ای مدیران شهری است. تمرکز توسعه در شهرها و توجه به مفاهیم کالبدی و هندسی صرف و غفلت از اهداف اجتماعی در توسعه شهرها، شهرها را با چرخه نامطلوبی از عدم تعاملات اجتماعی و مدیریتی روبرو کرده و چالش‌های بی‌سابقه‌ای مانند تعارضات فرهنگی، نزول کیفیات زندگی، از هم‌گسیختگی‌های اجتماعی، تضعیف نهادهای محله‌ای و... فراروی آن‌ها نهاده است.

آنچه در این میان مورد اتفاق است، ناکامی نگرش‌های کلان مقیاس و صرفاً کالبدی شهرسازان و برنامه‌ریزان شهری در حل مشکلات نهادی شهرها است، اما آنچه بدیهی می‌نماید حل این معضلات نیازمند نگاهی خرد نگر و کوچک مقیاس و توجه به ظرفیت‌ها، منابع و نگرش‌ها و سرمایه‌های مردمی است تا از این طریق با بازنگری ضعف‌ها، توانایی‌ها، امکانات و محدودیت‌های موجود، راهکاری مناسب جهت برون شد از این معضل ارائه شود. در شهر بزرگ ارومیه علاوه بر مشکلات شهری و رویکردهای تدوین شده از بالا به پایین (متمرکز) و اجرای دستوری برنامه‌ها، مشکلاتی همچون؛ فقدان مدیریت واحد شهر سبب رشد نامتوازن شهر ارومیه شده است. یک رسالت مهم در توسعه یک برنامه‌ریزی، تحلیل بازیگران است. تحلیل بازیگران و ذی‌نفعان به مثابه ابزاری برای «برنامه‌ریزی مشارکتی» توسعه یافته است که وظیفه فهرست‌بندی افراد و گروه‌های دست‌اندرکار و تلاش

برای پیدا کردن و شناسایی علاقه‌مندی آنها در فعالیت‌های آینده‌نگاری را بر عهده دارد. در این نوشتار با طرح این سؤال که بازیگران نقش‌آفرین، ذی‌نفعان و نیروهای اثرگذار در حکمروایی شهر ارومیه چه کسانی هستند؟ تلاش می‌شود با تبیین بهتر ابعاد مختلف درک بهتری از شرایط مدیران و سیاست‌گذاران شهری صورت بگیرد و جایگاه آنان در شهر ارومیه از منظر شهروندان درک شود و این مقوله بتواند در راستای رفع کمبودها و کاستی‌ها در بدنه ساختاری و اجرایی گام مؤثر باشد. شناسایی و بررسی بازیگران مزایا و ظرفیت‌هایی را پیش روی مدیران و برنامه‌ریزان شهر ارومیه قرار می‌دهد که کاملاً می‌تواند با تسهیل اصول حکمروایی همگام باشد از جمله این ویژگی‌ها؛ مشارکت تمام ذینفعان، تفکر بلندمدت در برنامه و طرح‌ها، انعطاف‌پذیری سیاست‌های شهری، مشارکت مدنی و اجماع‌گرایی، نگرش سیستمی و کل‌نگر و رویکرد تکثرگرایی را شامل می‌شود.

۲. مبانی نظری

حکمروایی اصطلاح پیچیده‌ای است که به شکلی غیرمستقیم تمایل دارد ما را از دیدگاه اصلی و متمرکز حکومت، بسوی سیاست‌گذاری مشارکتی مبتنی بر شبکه سوق دهد (Lyall and Tait, 2019: 1135). شهرها برای مدیریت و اداره خود راهی به جزء زمینه‌سازی برای توسعه دموکراسی نیافته‌اند و در این راه به شکل تازه‌ای از حاکمیت دست یافته‌اند، که برخی آن را در حد اختراع و ابداع جدید بشری در ایجاد نظام اجتماعی نوین دانسته‌اند. این شکل جدید به نام جنبش حاکمیت شایسته یا حکمروایی نامیده می‌شود که منشأ شهری دارد. حکمروایی شهری در پی آن است تا نقش دولت را در حد هماهنگ کننده و پاسدار قوانین محدود کند و از دخالت مستقیم آن در تصمیم‌گیری‌ها، اداره و اجرای امور مربوط به زندگی روزمره مردم بکاهد (پوراحمد و همکاران، ۱۳۹۷). آنچه حکمروایی خوب را از سنت‌های مدیریتی پیش از آن متمایز می‌سازد، اصول و ارزش‌هایی است که ترویج می‌کند. اصولی که مبنای تحول در حکمروایی و دستیابی به توسعه مطلوب می‌شود (کاظمی و رحمانی، ۱۳۹۹: ۹۳). حکمروایی خوب توسعه لازمه مدیریت خوب شهری است؛ چرا که نوعی اعمال قدرت در مدیریت منابع اقتصادی و اجتماعی یک کشور برای توسعه محسوب می‌شود. براساس برنامه توسعه سازمان ملل، حکمروایی برای دستیابی به اهداف توسعه، مدیریت سیاسی و دولتی عاری از فساد است؛ بنابراین برای دستیابی به اهداف توسعه شهری، باید توجه ویژه‌ای به حاکمیت توسعه داشت (Bhaduri, 2020: 33). برخی از اندیشمندان یا نهادهای بین‌المللی در حوزه حکمروایی بر رابطه بین جامعه مدنی و دولت تأکید کرده‌اند (McCarney, 2003) و برخی به اهمیت آن در توسعه (World Bank, 1992; 1994) از طریق اختیاری‌دهی به نهادهای عمومی (World Bank, 2012) پرداخته‌اند. برنامه سکونتگاه بشری سازمان ملل نیز بر فرایندهای حکمروایی و پیچیدگی آن‌ها تمرکز کرده است (UNHABITAT, 2002; 2009) و برنامه توسعه سازمان ملل نقش آن در فقرزدایی را حائز اهمیت یافته است (UNDP, 1997).

از دیدگاه توسعه پایدار، حکمروایی شهری بر نقش مشارکت‌های محلی در تقویت برنامه‌های اجتماعی و اقتصادی و سیاسی در اجتماعات شهری متمرکز شده است (Meyer & Auriacmbe, 2019: 55).

۳. پیشینه پژوهش

پژوهش‌های زیادی هم در داخل کشور و هم در خارج از کشور در رابطه با حکمروایی شهری انجام گرفته است. ویرتودز (۲۰۱۶) در مطالعه خود با عنوان اصول‌های حکمروایی خوب در برنامه‌ریزی فضایی در مقیاس محلی به این نتیجه رسیده است که نیاز به شناسایی فرایندهای استفاده شده به وسیله دولت محلی برای تسهیلات، مشارکت جامعه محلی در تصمیم‌گیری برنامه‌ریزی فضایی در شهر خودشان یا محله نیازمند است. بوستون در سال (۲۰۱۷) پژوهشی با عنوان حکومت‌داری برای آینده: طراحی نهادهای دموکراتیک برای فردایی بهتر انجام داد وی در پژوهش خود به بررسی ماهیت و شرایط موجود برای حکمرانی دموکراتیک محتاط و بلندمدت در جهانی پویا، پیچیده و نامشخص پرداخته و علل چالش‌برانگیز بودن چنین حکمرانی را از نظر سیاسی و بهترین راه‌حل رفع چنین چالش‌هایی را مورد کنکاش قرار می‌دهد. به‌ویژه به مسأله «کوتاه‌نگری» و «تعصب‌گرایی مقطعی» در سیاست‌گذاری، یعنی خطر ناشی از اهمیتی که دولت‌ها به ملاحظات کوتاه‌مدت به بهای تحمیل

هزینه به رفاه عمومی جامعه در بلندمدت می‌دهند، می‌پردازد. بیسوا و همکاران (۲۰۱۹) در پژوهشی به مؤلفه‌های چارچوب حکمروایی خوب برای مدیریت شهر استخراج کردند. نتایج پژوهش نشان دهنده آن است که ۱۳ معیار و ۷۴ زیرمعیار به چارچوب حکمروایی خوب شهری شکل می‌دهند.

ابدالی و همکاران (۱۳۹۸) در پژوهشی تحت عنوان تبیین چارچوب مفهومی حکمروایی خوب شهری مبتنی بر مدیریت یکپارچه شهری (نمونه موردی: کلان‌شهر تهران) به ارزیابی و تحلیل زیرمؤلفه‌ها و شاخص‌های استخراجی، از روش توزیع وزن با احتساب روش دلفی، استفاده شده است که در ابتدا با در نظر گرفتن میزان وزن برابر و بررسی اختلاف هر یک از آن‌ها را محاسبه شده و شاخص‌های با اولویت اصلی نظیر مشارکت، خدمات‌رسانی، شفافیت و اثربخشی به عنوان شاخص‌های مدنظر در نوع رصد و بررسی گروه‌های تخصصی در نهاد و ارگان‌های ذی ربط عنوان شده‌اند. کاظمی و رحمانی (۱۳۹۹) در مطالعه‌ای با عنوان ارزیابی حکمرانی خوب شهری برای شهرهای ایران مورد مطالعه شهر اهواز به این نتایج دست یافتند که؛ میانگین حسابی قضاوت شهروندان درباره همخوانی عملکرد شهرداری اهواز با حکمرانی خوب ۱/۴۱ و شورای اسلامی شهر اهواز ۱/۲۲ است. در سطح شاخص‌ها نیز حاکمیت قانون در عملکرد شهرداری و شورای اسلامی شهر با میانگین، ۱/۶۶ بهترین وضعیت و مشارکت‌پذیری با میانگین ۰/۹۸، بدترین وضعیت را داشت. عملکرد مدیریت منطقه ۳ با میانگین ۱/۲۶ بیشترین و عملکرد مدیریت منطقه ۱ با میانگین ۰/۹۴، کمترین انطباق را با اصول کلی حکمرانی خوب داشتند. از نظر درجه‌بندی سطح انطباق عملکرد شهرداری و شورای اسلامی شهر اهواز با اصول حکمرانی خوب، وضعیت این دو سازمان (میانگین ۱/۳۱) در طیفی چهار مرتبه‌ای بین بد تا خوب، در سطح ضعیف، ارزیابی می‌شود. مشکینی و همکاران (۱۳۹۹) پژوهشی با عنوان تحلیلی از نقش سرمایه اجتماعی در شکل‌گیری حکمروایی خوب شهری (مطالعه موردی: شهر اردبیل) انجام دادند. نتایج حاصل از پژوهش حاکی از آن است که بین حکمروایی خوب شهری و سرمایه اجتماعی رابطه معنادار و مثبتی وجود دارد؛ به نحوی که این دو متغیر به صورت مکمل با یکدیگر عمل می‌کنند. همچنین بین مناطق چهارگانه شهرداری اردبیل از لحاظ متغیرهای سرمایه اجتماعی و حکمروایی خوب شهری تفاوت معناداری وجود دارد. به طوری که بیشترین میانگین این دو متغیر در منطقه ۲ شهر اردبیل برآورد شده است.

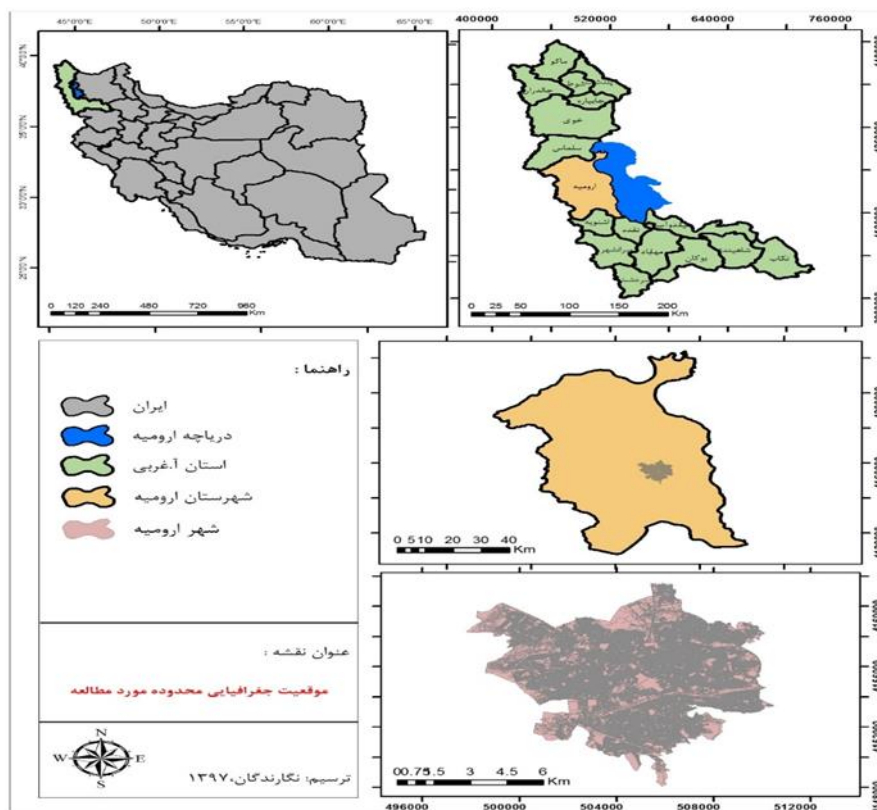
با توجه به کاوش در تحقیقات گوناگون در حیطه موضوع مورد نظر (شناسایی بازیگران اصلی حکمروایی شهری) هنوز پژوهشی آنچنان که باید مورد بررسی قرار نگرفته است؛ در این راستا این پژوهش گامی در جهت پیشبرد این امر مهم برای شهر ارومیه می‌باشد. همچنین روش‌شناسی موضوع مورد بررسی نیز از این جهت که با روش و نرم‌افزار Mactor به بررسی و تحلیل بازیگران مؤثر در تحقق‌پذیری حکمروایی خوب شهر ارومیه می‌پردازد نیز جنبه‌ای دیگر از جدید بودن موضوع می‌باشد. این پژوهش سعی دارد الگویی جهت اصلاح فرایند فعلی تدوین برنامه‌های حکمروایی شهری ارائه نماید. به گونه‌ای که از یک-طرف پروژه‌های تهیه شده پاسخگوی نیاز مردم و سیستم شهری باشد و از طرفی دیگر، بستر مناسبی برای ارتقاء میزان تحقق-پذیری طرح‌های توسعه فضایی شهری نمود یابد.

۴. روش پژوهش

پژوهش حاضر از لحاظ روش از نوع توصیفی - تحلیلی و از لحاظ ماهیت نیز جزو پژوهش‌های کاربردی است. شیوه گردآوری اطلاعات به صورت کتابخانه‌ای و پیمایشی (پرسشنامه) بوده و رویکرد گردآوری داده‌ها رویکرد تعاملی - خبره‌محور می‌باشد. در این تحقیق روش تحلیل داده‌ها کمی - کیفی (روش آمیخته) است. بنابر نیاز پژوهش و احتیاجات این تحقیق، جامعه نمونه را خبرگان و نخبگانی شامل می‌شود که در زمینه موضوعی مدیریت یکپارچه شهری و حکمروایی خوب در مورد شهر مورد مطالعه تخصص لازم و کافی را دارند. جامعه آماری این پژوهش ۳۵ تن از کارشناسان، متخصصان، نخبگان و اعضای هیئت علمی می‌باشند. روش نمونه‌گیری در این پژوهش گلوله برفی است و از متخصصان درخواست کرده‌ایم که نفر بعدی را نیز به ما معرفی کند. بازیگران پنهان و آشکار در فرایند مدیریت شهری و حکمروایی خوب شهری از طریق پرسشنامه باز و به صورت روش دلفی توسط خبرگان صاحب نظر استخراج گردید. در واقع روش دلفی، روشی نظام یافته است که بر آراء هیئتی از کارشناسان مستقل متکی می‌باشد و تعداد نمونه از فرمول خاصی پیروی نمی‌کند. پس از گردآوری بازیگران و اهداف، ماتریس آثار متقابل در دو مرحله تشکیل شد، به طوری که شاخص‌ها در سطرها و ستون‌های آن قرار گرفته‌اند. برای تبدیل شاخص‌ها و

متغیرها نرم افزارهای Excel و Mactor به کار گرفته شد. روش پژوهش در ۸ گام انجام گرفته است؛ گام اول شناسایی بازیگران و اهداف، گام دوم تأثیرات متقابل بازیگران بر یکدیگر، گام سوم تأثیرات بازیگران و اهداف بر یکدیگر، گام چهارم تحلیل عملکرد بازیگران، گام پنجم توان رقابتی بازیگران، گام ششم موقعیت ماتریس حداکثری بازیگران، گام هفتم میزان همگرایی و واگرایی بین بازیگران، گام هشتم و نهمی توافقی بازیگران در بین اهداف.

ارومیه، مرکز استان آذربایجان غربی است، این شهر طبق سرشماری سال ۱۳۹۵ با ۷۳۶۲۲۴ نفر جمعیت، دهمین شهر پرجمعیت ایران و دومین شهر پرجمعیت منطقه شمال غرب ایران به شمار می آید. ارومیه با ۱۳۳۲ متر ارتفاع در غرب دریاچه ارومیه، در دامنه کوه سیر و در میان دشت ارومیه قرار گرفته است. شهر ارومیه روی مدار ۳۷ درجه و ۳۲ دقیقه در نیم کره شمالی از خط استوا قرار گرفته است. همچنین این شهر روی نصف النهار ۴۵ درجه و ۲ دقیقه طول شرقی از نصف النهار گرینویچ قرار دارد (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۵).

شکل ۱. موقعیت محدوده مورد مطالعه (منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۴۰۰)

۵. یافته‌های پژوهش و بحث

۵.۱. شناسایی بازیگران و اهداف

گردآوری بازیگران حکمروایی شهری و اهداف و منابع قدرت آنها در فرایند جاری مدیریت شهری به کمک کارشناسان و خبرگان در دو مرحله انجام پذیرفته است و پس از اقتناع فکری مراجعه به کارشناسان و متخصصان متوقف شد. ابتدا فهرستی از این بازیگران به صورت جداگانه گرفته شده و در وهله بعدی با استخراج ۱۲ بازیگر مؤثر در دو ماتریس متقاطع تأثیرگذاری بازیگران بر یکدیگر و موضع هر یک از بازیگران نسبت به اهداف به تهیه و سپس تحلیل بازیگران و اهداف آنها در حکمروایی شهری پرداخته شده است. در جدول زیر بازیگران، اهداف و مکانیزم‌های تأثیرگذاری و اعمال قدرت هر کدام در فرایند مدیریتی و حکمروایی شهر ارومیه آمده است.

جدول ۱. اهداف، منابع قدرت و مکانیزم تأثیرگذاری بازیگران در حکمروایی شهری ارومیه

بازیگران	اهداف	منابع قدرت	مکانیزم اعمال قدرت
استانداری	اعمال حداکثری سیاست‌های دولت مرکزی و دیدگاه‌های مدیران استانی در تدوین اولویت‌ها، راهبردها و تخصیص منابع	قدرت سیاسی قانونی قدرت و اختیارات قانونی تصمیم‌گیری اعتبارات عمرانی دولتی قدرت اعمال نفوذ غیررسمی	اعمال نفوذ در انتخاب مدیران سازمانها ریاست کمیسیون ماده ۵ ریاست شورای برنامه‌ریزی ریاست کارگروه امور زیربنایی عضویت در کمیسیون تبصره ۱ ماده ۱ اعمال نفوذ در تصمیمات به سایر دستگاهها داده‌ها و اطلاعات متناسب تصمیم‌گیری در انتخاب سرمایه‌گذاران و سطح حمایت اعتبارات مالی
سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی	تدوین طرح‌های توسعه با انطباق حداکثری با برنامه‌های بلندمدت و ضوابط ملی آمایش کشور و تخصیص بهینه منابع	قدرت و اختیارات قانونی تصمیم‌گیری اعتبارات عمرانی دولتی	تهیه طرح‌های آمایش تخصیص و توزیع منابع مالی و انسانی سازمانی
اداره کل راه و شهرسازی	توسعه انواع شبکه‌های حمل و نقلی و تامین مسکن مطلوب و ساماندهی نظام سکونتگاهی	قدرت و اختیارات قانونی تصمیم‌گیری اعتبارات عمرانی دولتی	اعتبارات عمرانی وسیع در حوزه‌های راهسازی و مسکن تهیه طرح‌های تفصیلی و جامع مدیریت مسکن و تدوین ضوابط مرتبط اختیار واگذاری زمین‌های ملی در حریم شهرها عضویت در کمیسیون ماده ۵ عضویت در کارگروه امور زیربنایی عضویت در کمیسیون تبصره ۱ ماده ۱
شهرداری‌ها	تقویت نقش شهر و جذب سرمایه‌گذاری بیشتر و توسعه شهری	قدرت و اختیارات قانونی تصمیم‌گیری اعتبارات عمرانی دولتی و عمومی	اعتبارات عمرانی گسترده اجرای طرح‌های تفصیلی، جامع و ... کسب درآمدهای مستقیم از محل فروش تراکم، صدور پروانه ساخت و تفکیکات و اجرای طرح‌های توسعه عضویت در کمیسیون ماده ۵ عضویت در کارگروه امور زیربنایی برخورداری از امکانات گسترده لجستیکی و خدمات‌رسانی تأثیرگذاری اجتماعی از طریق تنگاتنگ با شهروندان
شوراهای اسلامی شهر	اعمال حداکثری نظرات شهروندان در تصمیم‌گیری‌های دولتی در جهت توسعه شهری	قدرت و اختیارات قانونی تصمیم‌گیری و قانون‌گذاری قدرت اعمال نفوذ غیررسمی پشتوانه مردمی	قدرت قانونی نظارت بر عملکرد شهرداریها قدرت برگرفته از نمایندگی مردم در سطح شهر تأثیرگذاری در انتخاب شهرداران تأثیرگذاری در تصمیمات مدیران از طریق اختیارات قانونی و چانه‌زنی و ارتباطات اجتماعی اختیارات قانونی تخصیص اعتبارات شهرداریها تأثیرگذاری و جلب حمایت‌های مسئولین

کشوری از طریق اختیارات قانونی و لابی‌های سیاسی تأثیرگذاری اجتماعی به واسطه نمایندگی و مقبولیت اجتماعی			
تأثیرگذاری بر نیروی انسانی شاغل در سازمان‌های تصمیم‌گیری عضویت در کمیسیون‌ها و جلسات تصمیم‌گیری دولتی مشارکت در پروژه‌های پژوهشی، عمرانی و مشاوره اعتبارات عمرانی توسعه‌ای	قدرت و اختیارات قانونی تصمیم‌گیری اعتبارات عمرانی دولتی مقبولیت علمی و اجتماعی	بهره‌گیری حداکثری از رویکردهای نوین علمی و استفاده از نیروهای متخصص دانشگاهی در تیه و اجرای طرح‌های توسعه	دانشگاهها و مراکز پژوهشی
طراحی، محاسبات و نظارت بر پروژه‌های عمرانی مشارکت در تدوین ضوابط و دستورالعمل‌های ساختمانی عضویت در کمیسیون ماده ۵	قدرت و اختیارات قانونی طراحی، محاسباتی و نظارتی مقبولیت علمی و فنی	ترویج و بکارگیری حداکثری ضوابط و مقررات فنی مهندسی در تهیه و اجرای پروژه‌های عمرانی	سازمان نظام مهندسی
قدرت بسیج اجتماعی و جلب حمایت‌های مردمی قدرت چانه‌زنی و پیگیری مطالبات عمومی از نهادهای دولتی قدرت تأثیرگذاری اجتماعی	پشتوانه و مقبولیت اجتماعی	اعمال دغدغه‌های گروههای اجتماعی در جهت انطباق حداکثری تخصیص اعتبارات و تصمیم‌گیریها با نیازهای بدنه جامعه	سازمان‌های مردم نهاد (سمن‌ها)
تأثیرگذاری در طرح‌های توسعه از طریق اعمال نظرات فنی و کارشناسی تأثیرگذاری بر تصمیمات مدیران از طریق مشاوره حضور در جلسات تصویب طرح‌های توسعه و اعمال نظر و دیدگاه	برخورداری از دانش فنی و تخصص علمی	تدوین طرح‌های مطالعاتی علمی و فنی حداکثری بر مبنای پتانسیل‌های شهر با تأثیرپذیری کمتر از منابع قدرت	مهندسين مشاور
تأثیرگذاری بر پروژه‌های عمرانی از طریق کیفیت و کمیت اقدامات	برخورداری از امکانات فنی و دانش تخصصی در حوزه عمران و ساخت و ساز	تقویت سیاست‌های مبتنی بر فعالیت‌های عمرانی با هدف کسب درآمد اقتصادی	پیمانکاران
اطلاع‌رسانی آزاد و بدون محدودیت نظارتی و زمانی انعکاس دیدگاههای شهروندان نسبت به موضوعات مختلف قدرت بالای بسیج و تهییج عمومی امکان نقد و تحلیل آزادانه همه شهروندان از تصمیمات و اتفاقات روز جامعه	قدرت و تأثیرگذاری غیررسمی رسانه‌ای	کسب نمایندگی افکار عمومی در اطلاع‌رسانی و تحلیل اخبار و مسائل شهر و محله به اشکال غیررسمی، سریع و آزادانه	شبکه‌های اجتماعی
اقدامات عمرانی خیرخواهانه در حوزه‌های نیازمند و مناطق محروم مقبولیت و تأثیرگذاری اجتماعی و مردمی	قدرت مالی پشتوانه اجتماعی	خدمت به مردم و توسعه مناطق کمتر برخوردار	موسسات خیریه

منبع: یافته‌های پژوهش و مطالعات نگارنده از منابع مختلف، ۱۴۰۰

۵.۲. تأثیرات متقابل بازیگران بر یکدیگر

پس از شناسایی بازیگران عمده حکمروایی شهری، شناسایی روابط بین بازیگران و سطح تأثیرگذاری و تأثیرپذیری آنها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. ماتریس تأثیرات متقابل بازیگران که مطابق با روش مکتور تهیه و توسط متخصصان

تکمیل گردید. میزان قدرت و نفوذ نسبی هر بازیگر (سطر) بر بازیگر دیگر (ستون) از امتیاز ۰ تا ۴ تخصیص یافت. عدد صفر به معنی عدم رابطه یا اثر متقابل و اعداد یک تا ۴ بیانگر شدت اثرگذاری با نفوذ بازیگران بر یکدیگر است.

جدول ۲. تأثیرات مستقیم بین بازیگران حکمروایی شهری ارومیه

بازیگر/بازیگر	استانداری	سازمان مدیریت	راه و شهرسازی	شهرداریها	شوراها	دانشگاهها	نظام مهندسی	سمنها	مهندسین مشاور	پیمانکاران	سرمایه‌های اجتماعی	مؤسسات خیریه
استانداری	۰	۲	۳	۲	۳	۲	۳	۴	۳	۴	۳	۲
سازمان مدیریت	۲	۰	۳	۳	۱	۰	۱	۰	۳	۳	۰	۱
راه و شهرسازی	۳	۳	۰	۳	۳	۱	۴	۴	۴	۳	۰	۳
شهرداریها	۳	۲	۲	۰	۱	۱	۳	۲	۳	۲	۱	۲
شوراها	۳	۰	۲	۳	۰	۰	۲	۲	۲	۲	۱	۲
دانشگاهها	۲	۰	۱	۲	۲	۰	۳	۱	۲	۲	۲	۰
نظام مهندسی	۲	۰	۳	۳	۱	۱	۰	۰	۱	۳	۰	۰
سمنها	۲	۱	۲	۲	۲	۱	۰	۰	۱	۰	۱	۱
مهندسین مشاور	۲	۰	۳	۴	۲	۱	۲	۱	۰	۱	۰	۰
پیمانکاران	۱	۰	۳	۲	۱	۰	۳	۰	۰	۰	۰	۱
شبکه‌های اجتماعی	۲	۲	۳	۲	۳	۱	۱	۳	۱	۱	۰	۲
مؤسسات خیریه	۲	۰	۲	۱	۱	۰	۰	۱	۰	۲	۰	۰

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۰

۵.۳. تأثیرات بازیگران و اهداف بر یکدیگر

با توجه به اینکه هر بازیگر اهداف مدنظر خود را از حکمروایی شهری دنبال می‌کند لذا ممکن است هر هدف از نظر بازیگران مختلف از سطح مطلوبیت برخوردار باشد. در جدول زیر برآیند نظر کارشناسان در ارتباط با جایگاه هدف اصلی هر کدام از بازیگران از نظر سایر بازیگران امتیازدهی شده است. در این جدول علاوه بر عدد صفر تا ۴، علامت مثبت و منفی نیز وجود دارد. بدین صورت که چنانچه یک بازیگر با هدفی موافق باشد علامت مثبت و چنانچه مخالف باشد علامت منفی به آن عدد اختصاص یافته است. عدد صفر به معنی آن است که هدف جزو اولویت‌های بازیگر نیست، عدد یک به معنی این است که هدف ممکن است روش‌های عملیاتی بازیگر را به مخاطره اندازد، عدد ۲ به معنی احتمال به مخاطره انداختن موفقیت پروژه بازیگر توسط هدف، عدد ۳ به معنی امکان به خطر افتادن ماموریت حیاتی بازیگر توسط هدف و عدد ۴ به این معنی است که هدف مورد نظر ممکن است ماهیت وجودی بازیگر مورد نظر را به مخاطره اندازد و مثبت و منفی بودن اعداد به معنی موافقت یا مخالفت بازیگران با این گزاره است. بنابراین جدول بازیگر - هدف هم موافقت یا مخالفت بازیگران با اهداف را نشان می‌دهد و هم شدت این موافقت یا مخالفت را بیان می‌کند.

جدول ۳. بازیگران و اهداف مؤثر در حکمروایی شهری ارومیه

بازیگر/هدف	اقدام حداکثری سیاست‌های دولت	تخصیص منابع براساس رویکرد دولت	توسعه راه‌ها، مسکن و ساماندهی شهری	رشد و توسعه شهرها	اعمال خواسته‌های مردمی در تصمیم‌گیری	به کارگیری رویکردهای جدید علمی	اعمال حداکثری ضوابط و مقررات فنی	اعمال دغدغه‌های گروه‌های اجتماعی	تمرکز بر جنبه فنی و کارشناسی ...	توسعه اقدامات عمرانی	انعکاس دیدگاه‌های بدنه جامعه	عمران و آبادانی با منابع خصوصی
استانداردی	۴	۴	۴	۱	-۴	۲	۱	-۲	۲	۴	-۲	۴
سازمان مدیریت	۳	۴	۲	۱	-۱	۲	۱	-۱	۱	۰	۰	۱
راه و شهرسازی	۳	۲	۴	۳	-۲	۲	۴	۱	۳	۲	۱	۲
شهرداریها	-۱	-۲	۴	۴	-۱	۲	۲	۱	-۲	۲	۱	۱
شوراها	-۳	-۱	۳	۳	۴	۱	۱	۳	-۱	-۱	۴	۲
دانشگاهها	-۲	-۲	۱	-۱	۲	۴	۴	۴	۴	-۱	۲	۱
نظام مهندسی	-۱	۰	۲	۲	۲	۳	۴	۱	۴	۲	۲	۰
سمن‌ها	-۴	-۲	۲	-۱	۴	۲	۲	۴	۲	-۱	۳	۲
مهندسين مشاور	-۳	۰	۴	۱	۲	۳	۳	۲	۴	۱	۲	۰
پیمانکاران	۰	-۱	۳	۲	۱	۱	۱	۰	۱	۴	۱	۰
شبکه‌های اجتماعی	-۳	-۱	۲	۱	۴	۳	۳	۴	۳	-۲	۴	۲
موسسات خیریه	۰	-۲	۲	-۱	۲	۱	۱	۱	۰	۱	۳	۴

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۰

۴.۵. تحلیل عملکرد بازیگران کلیدی تحولات آینده

برای بررسی و عملکرد هر یک از بازیگران کلیدی در روند تحولات آینده در ابتدا اقدام به استخراج اهداف شد، تا در مرحله بعدی در محیط مکتور میزان اثرات و جایگاه بازیگران و نقش‌آفرینی آنها مشخص گردد. بعد از شناسایی بازیگران کلیدی اقدام به تعیین عملکرد هر یک از بازیگران و میزان اثرگذاری و اثرپذیری آنها بر یکدیگر شده است. مقادیر سطر اثرگذاری بازیگران و مقادیر ستون نشانگر اثرپذیری آنها بوده است. اثرات مستقیم و غیرمستقیم بین بازیگران بیانگر بیشترین تعداد اثرگذاری برای استانداردی با ۱۸۷ اثر بوده است. دومین گروه اثرگذار مربوط به شبکه‌های اجتماعی به میزان ۱۶۴ اثر بوده که بیشترین اثر آن مربوط به استانداردی با ۲۰ اثرگذاری بوده است. سومین گروه اثرگذاری نیز مربوط به راه و شهرسازی با ۱۵۷ اثر است. اما در رابطه با اثرپذیری، راه و شهرسازی با ۱۸۳ اثر بیشترین مقدار اثرپذیری را داشته است که ترتیب اثرپذیری آن به استانداردی با ۲۷ و شهرداری‌ها با ۲۳ اثرپذیری بوده است. دومین گروه اثرپذیری شامل شهرداری‌ها با ۱۸۰ اثر است.

جدول ۴. تحلیل عملکرد بازیگران

بازیگر/بازیگر	استاندار	سازمان مدیریت	راه و شهرسازی	شهرداریها	شوراها	دانشگاهها	نظام مهندسی	سمن ها	مهندسین مشاور	پیمانکاران	شبکه های اجتماعی	مؤسسات خیریه	اثرگذاری
استاندار	۲۳	۱۰	۲۷	۲۶	۲۰	۸	۱۹	۱۷	۱۸	۲۳	۸	۱۱	۱۸۷
سازمان مدیریت	۱۴	۶	۱۷	۱۶	۱۲	۶	۱۵	۱۰	۱۳	۱۴	۴	۷	۱۲۸
راه و شهرسازی	۲۰	۸	۲۳	۲۳	۱۶	۷	۱۹	۱۳	۱۷	۱۸	۷	۹	۱۵۷
شهرداریها	۱۹	۹	۲۲	۲۱	۱۷	۸	۱۷	۱۳	۱۶	۱۸	۷	۹	۱۵۵
شوراها	۱۸	۹	۱۹	۱۷	۱۴	۸	۱۵	۱۱	۱۳	۱۵	۶	۹	۱۴۱
دانشگاهها	۱۵	۸	۱۷	۱۷	۱۳	۸	۱۵	۱۱	۱۲	۱۴	۷	۱۰	۱۳۹
نظام مهندسی	۱۲	۶	۱۴	۱۳	۱۰	۶	۱۴	۱۰	۱۱	۱۳	۵	۶	۱۰۶
سمن ها	۱۳	۸	۱۳	۱۳	۱۲	۷	۱۲	۱۲	۱۲	۱۳	۶	۹	۱۱۸
مهندسین مشاور	۱۵	۷	۱۵	۱۶	۱۲	۷	۱۴	۱۱	۱۳	۱۳	۶	۸	۱۲۴
پیمانکاران	۱۰	۵	۱۱	۱۱	۸	۴	۱۰	۸	۸	۱۱	۳	۵	۸۳
شبکه های اجتماعی	۲۰	۹	۱۹	۱۹	۱۷	۸	۱۴	۱۵	۱۵	۱۷	۶	۱۱	۱۶۴
مؤسسات خیریه	۸	۶	۹	۹	۸	۵	۸	۷	۷	۸	۵	۷	۸۰
اثرپذیری	۱۶۴	۸۵	۱۸۳	۱۸۰	۱۴۵	۷۴	۱۵۸	۱۲۷	۱۴۲	۱۶۶	۶۴	۹۴	۱۵۸۲

منبع: یافته های پژوهش، ۱۴۰۰

۵.۵. رقابت پذیری بازیگران

بازیگران با توجه به جایگاه و موقعیت خود دارای آستانه ای برای رقابت پذیر شدن هستند، به طوری که اگر مقادیر R آنها بیشتر از ۱ باشد، بازیگر توانای رقابت پذیری را داشته و اگر کمتر از ۱ باشد، نشانگر توانایی کم بازیگر برای رقابت پذیری بوده است. از بررسی های صورت گردیده مشخص شده است که شبکه های اجتماعی با میزان $1/83$ بیشترین رقابت پذیری را داشته اند و در مرتبه های بعدی استانداری با میزان $1/41$ و دانشگاه ها با میزان $1/38$ قرار داشته اند.

جدول ۵. توان رقابت پذیری بازیگران

بازیگر	استاندار	سازمان مدیریت	راه و شهرسازی	شهرداریها	شوراها	دانشگاهها	نظام مهندسی	سمن ها	مهندسین مشاور	پیمانکاران	شبکه های اجتماعی	مؤسسات خیریه
	۱/۴۱	۱/۱۸	۱	۱	۱/۰۱	۱/۳۸	۰/۶	۰/۸۲	۰/۸۴	۰/۳۹	۱/۸۳	۰/۵۴

منبع: یافته های پژوهش، ۱۴۰۰

۵.۶. ماتریس حداکثری

در این بخش مقادیر حداکثر اثرگذاری و اثرپذیری مستقیم و غیر مستقیم مشخص می گردد. لازم به توجه است طبق جدول ۲ (تأثیرات متقابل بازیگران بر یکدیگر) مقادیر سطر نمودار اثرگذاری بازیگران بوده است در حالی که مقادیر ستون نشانگر اثرپذیری شاخص ها بوده است. طبق یافته ها در ماتریس حداکثری در بخش اثرگذاری بازیگر مشخص گردیده است که راه و

شهرسازی به میزان ۳۴ و استانداری به میزان ۳۳ به ترتیب در رتبه اول و دوم بازیگران اثرگذار قرار گرفتند. اما در بخش اثرپذیری، شهرداری‌ها به میزان ۳۳ در رتبه اول اثرپذیری قرار دارد.

جدول ۶. موقعیت ماتریس حداکثری بازیگران

بازیگر	استانداری	سازمان مدیریت	راه و شهرسازی	شهرداریها	شوراها	دانشگاهها	نظام مهندسی	سمن‌ها	مهندسین مشاور	پیمانکاران	شبکه‌های اجتماعی	مؤسسات خیریه
اثرگذاری	۳۳	۳۰	۳۴	۳۱	۳۱	۲۶	۲۹	۲۲	۳۰	۲۶	۳۰	۲۲
اثرپذیری	۳۰	۲۶	۳۱	۳۳	۳۰	۲۱	۳۲	۳۲	۳۱	۳۲	۲۵	۲۱

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۰

۵.۷. موقعیت بازیگران نسبت به اهداف

در این مرحله موقعیت بازیگران به اهداف مشخص می‌شود. مقادیر سطر نمودار موقعیت هر بازیگر بر اهداف مشخص شده است. در حالی ستون‌ها نشانگر مقادیری هستند که در آنها موقعیت جمع بازیگران بر اهداف مشخص شده است. با توجه به ارزیابی‌های انجام شده، هدف توسعه راه‌ها، مسکن و ساماندهی مدیریت شهری به میزان ۱۲ اتفاق بر هدف مشخص گردیده است.

جدول ۷. موقعیت ماتریس حداکثری بازیگران

موقعیت بازیگر به اهداف	موقعیت بازیگر به اهداف	عمران و آبادانی با منابع خصوصی	انعکاس دیدگاههای بدنه جامعه	توسعه اقدامات عمرانی	تمرکز بر جنبه فنی و کارشناسی ...	اعمال دغدغه‌های گروه‌های اجتماعی	اعمال حداکثری ضوابط و مقررات فنی	به کارگیری رویکردهای جدید علمی	اعمال خواسته‌های مردمی در تصمیم‌گیری	رشد و توسعه شهرها	توسعه راه‌ها، مسکن و ساماندهی شهری	تخصیص منابع براساس رویکرد دولت	اعمال حداکثری سیاست‌های دولت	استانداری	سازمان مدیریت	راه و شهرسازی	شهرداریها	شوراها	دانشگاهها	نظام مهندسی	سمن‌ها	مهندسین مشاور	پیمانکاران	شبکه‌های اجتماعی	مؤسسات خیریه	اتفاق بر اهداف
۹	۱	۰	۱	۱	۱	۰	۱	۱	۰	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۰	۱	۱	۰	۰	۰	۰	۳
۸	۱	۰	۰	۰	۱	۰	۱	۱	۰	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۰	۱	۱	۰	۰	۰	۳	
۸	۱	۰	۰	۰	۱	۰	۱	۱	۰	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۰	۱	۱	۰	۰	۰	۳	
۸	۱	۱	۱	۱	۰	۱	۱	۱	۰	۱	۱	۰	۰	۱	۱	۱	۱	۱	۰	۱	۱	۰	۰	۰	۳	
۸	۱	۱	۱	۱	۰	۱	۱	۱	۰	۱	۱	۰	۰	۱	۱	۱	۱	۱	۰	۱	۱	۰	۰	۰	۳	
۸	۱	۱	۰	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۰	۰	۱	۱	۱	۱	۱	۰	۱	۱	۰	۰	۰	۳	
۹	۰	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۰	۰	۱	۱	۱	۱	۱	۰	۱	۱	۰	۰	۰	۳	
۸	۱	۱	۰	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۰	۰	۱	۱	۱	۱	۱	۰	۱	۱	۰	۰	۰	۳	
۹	۰	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۰	۰	۱	۱	۱	۱	۱	۰	۱	۱	۰	۰	۰	۳	
۸	۰	۱	۱	۱	۱	۰	۱	۱	۱	۱	۱	۰	۰	۱	۱	۱	۱	۱	۰	۱	۱	۰	۰	۰	۳	
	۷	۹	۸	۱۰	۸	۱۱	۱۱	۷	۱۰	۱۲	۳	۳														

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۰

۵.۸. همگرایی و واگرایی بازیگران به اهداف

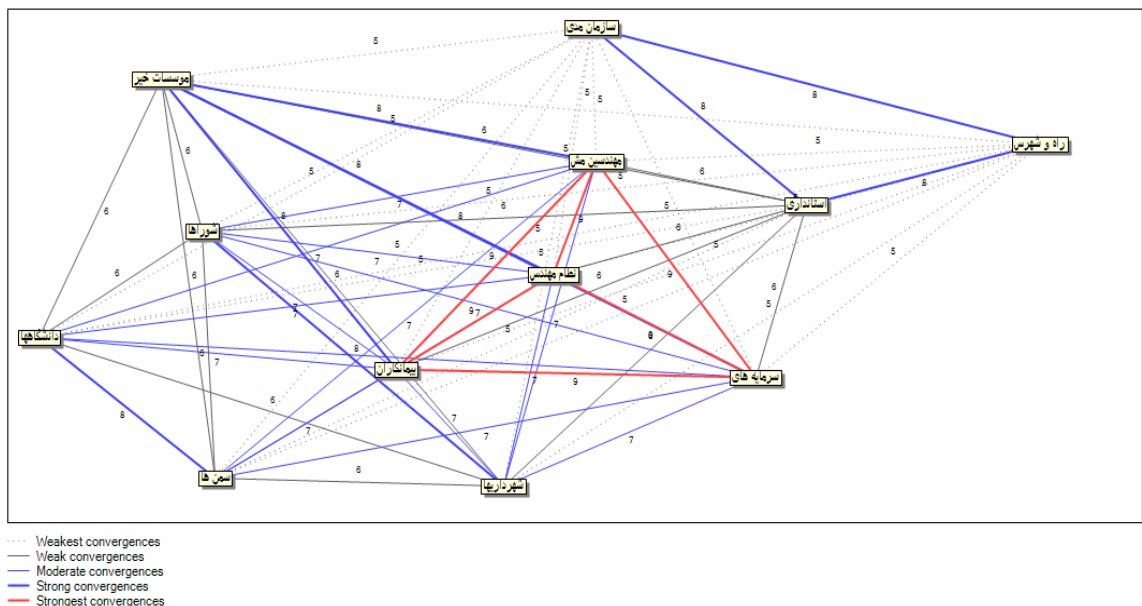
همگرایی بیانگر توان بسیج‌سازی و قدرت عملکرد هر یک از بازیگران بوده است. در پژوهش حاضر در رابطه با عامل ضعف هماهنگی میان نهادهای مدیریت شهری؛ قدرت بازیگران وابسته به دولت (استانداری، سازمان مدیریت، راه و شهرسازی و ..) از

مجموع وزن‌های بازیگران بخش خصوصی و مردمی بیشتر بوده است. مقادیری که دارای همگرایی بالا هستند با خطوط قرمز و بازیگرانی که دارای همگرایی کمتر هستند با نقطه چین مشخص شده اند. تحلیل وضعیت همگرایی بین بازیگران بر سر اهداف مورد مطالعه که از تحلیل اثرات مستقیم و غیرمستقیم مواضع بازیگران استخراج گردیده نشان می‌دهد از نظر پاسخگویان بیشترین تعداد برای بازیگران؛ نظام مهندسی، مهندسين مشاور، پیمانکاران و شبکه‌های اجتماعی با میزان ۷۹ همگرایی است.

جدول ۸. میزان همگرایی بین بازیگران

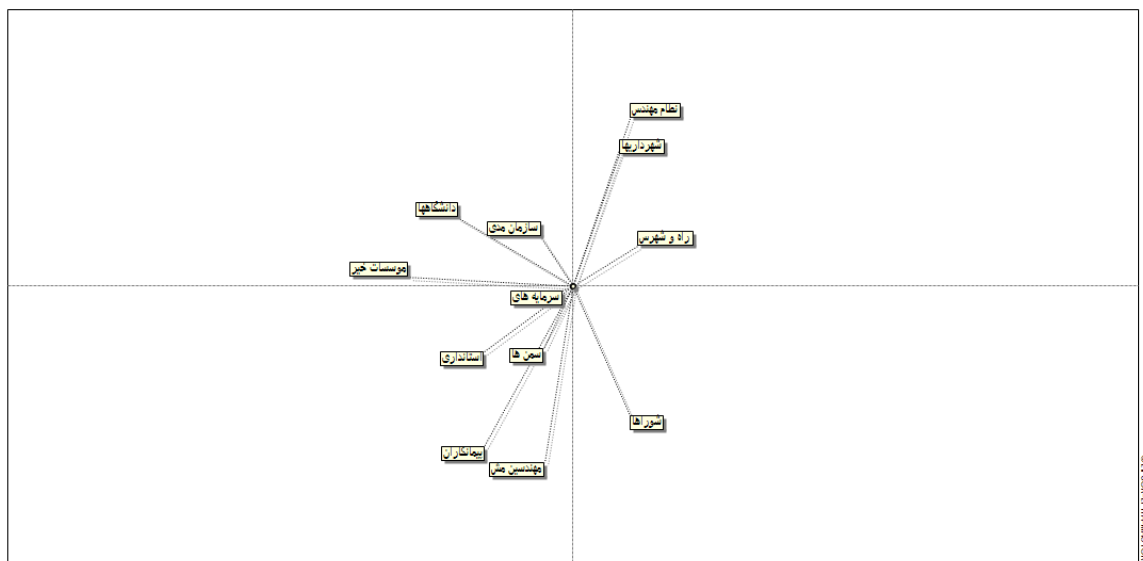
استانداري	سازمان مدیریت	راه و شهرسازی	شهرداریها	شوراها	دانشگاهها	نظام مهندسی	سمن‌ها	مهندسين مشاور	پیمانکاران	شبکه‌های اجتماعی	موسسات خیریه
استانداري	۸	۸	۶	۶	۵	۶	۵	۶	۶	۶	۶
سازمان مدیریت	۸	۰	۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵
راه و شهرسازی	۸	۸	۰	۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵
شهرداریها	۶	۵	۵	۰	۸	۶	۷	۷	۷	۷	۷
شوراها	۶	۵	۵	۸	۰	۶	۷	۷	۷	۷	۷
دانشگاهها	۵	۵	۵	۶	۶	۰	۷	۷	۷	۷	۷
نظام مهندسی	۶	۵	۵	۷	۷	۷	۰	۹	۹	۹	۹
سمن‌ها	۵	۵	۵	۶	۶	۷	۷	۰	۷	۷	۷
مهندسين مشاور	۶	۵	۵	۷	۷	۷	۷	۷	۰	۹	۹
پیمانکاران	۶	۵	۵	۷	۷	۷	۷	۷	۹	۰	۹
شبکه‌های اجتماعی	۶	۵	۵	۷	۷	۷	۷	۷	۹	۹	۰
موسسات خیریه	۶	۵	۵	۶	۶	۶	۶	۶	۸	۸	۸
تعداد همگرایی‌ها	۶۸	۶۱	۶۱	۷۰	۷۰	۶۹	۶۹	۷۹	۷۹	۷۹	۷۲

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۰

شکل ۲. همگرایی بین بازیگران یافته‌های پژوهش (منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۴۰۰)

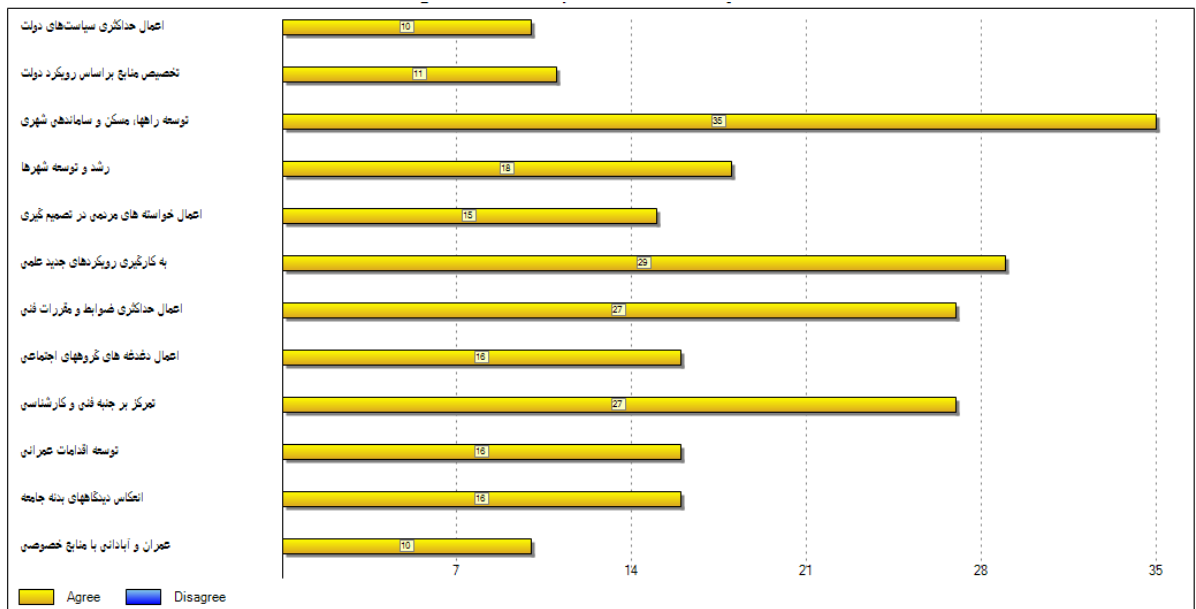
فاصله بین بازیگران برخلاف همگرایی بوده است، به طوری که هر چه فاصله بازیگران از همدیگر بیشتر باشد احتمال هم‌نظری گروه‌ها در رابطه با هدف کم است. واگرایی نشانگر تمایز و دوری بازیگران و اتفاق آنها نسبت به اهداف است. همانطور که مشاهده می‌شود هیچ واگرایی در بازیگران نسبت به اهداف وجود ندارد.

شکل ۳. واگرایی بین بازیگران یافته‌های پژوهش (منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۴۰۰)

۵. ۹. توافق بازیگران در بین اهداف

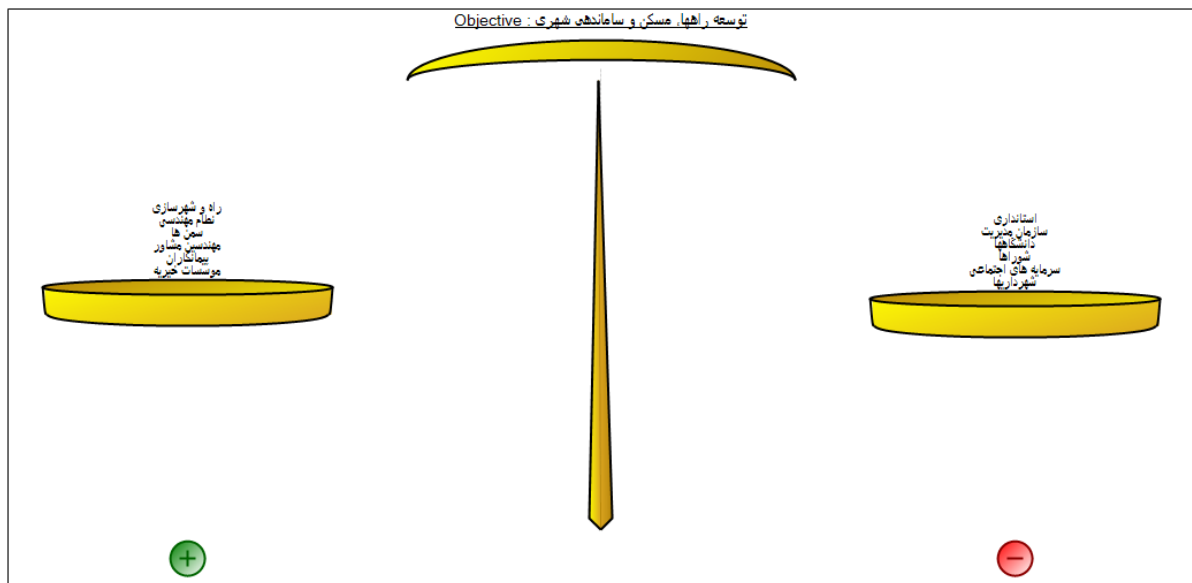
تعداد موضع‌گیری نسبت به هر کدام از اهداف نشان می‌دهد، بیشترین مواضع توافق به ترتیب مربوط به اهداف «توسعه راهها، مسکن و مدیریت شهری»، «به‌کارگیری رویکردهای نوین علمی» و «اعمال حداکثری ضوابط و مقررات فنی» بوده است.

شکل ۴. توافق بازیگران در بین اهداف یافته‌های پژوهش (منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۰)

بنابراین در رأس موضع، هدف توسعه راهها، مسکن و مدیریت شهری قرار می‌گیرد. بیشترین مواضع مخالف مربوط به اهداف «اعمال حداکثری سیاست‌های دولت»، «تخصیص منابع براساس رویکرد دولت» و «رشد و توسعه شهرها» را شامل می‌شود. بازیگرانی که در کفه راست قرار گرفتند (استاندارد، سازمان مدیریت، دانشگاهها، شوراها، شبکه‌های اجتماعی و شهرداریها)

به‌عنوان بازیگرانی با مواضع مخالف هستند و آندسته از بازیگرانی که در سمت چپ (راه و شهرسازی، نظام مهندسی، سمن‌ها، مهندسی مشاور، پیمانکاران و موسسات خیریه) قرار دارند با مواضع موافق مشخص گردیدند.

شکل ۵. توافق بازیگران در بین اهداف یافته‌های پژوهش (منبع: یافته‌های تحقیق: ۱۴۰۰)

۶. نتیجه‌گیری

شهر، سامانه‌ای پیچیده از تعاملات اجتماعی و اقتصادی میان انبوهی از عوامل انسانی و غیرانسانی است که برنامه‌ریزی و مدیریت آن به رویکردهای جدید نیاز دارد. روند شتابان افزایش جمعیت شهری و شهرنشینی و نیز ظهور شهرهای بزرگ، جوامع بشری را در شرایط نامتعادلی قرار می‌دهد که مخاطرات و مشکلاتی را به همراه دارد. شهر ارومیه نیز از این قاعده مستثنی نیست. این شهر بزرگ و بزرگ‌تر خواهد شد و هم‌راستا با این بزرگ شدن‌ها با نیازها و چالش‌های جدید و جدی‌تر مواجه خواهد شد که نیازمند آمادگی برای مدیریت آنهاست. اما نکته اساسی این است که می‌بایست با دیدی ساختارگرایانه به موضوع نگاه کرد و در نظر داشت که این الگوها در چه شرایطی و با چه خصوصیتی مطرح گشته و با توجه به خصوصیات سرزمینی کشورمان آیا قابلیت اجرا و موفقیت را دارا هستند یا خیر. در همین راستا تحقیق حاضر با شناسایی بازیگران از دیدگاه متخصصان الگوی حکمروایی خوب شهری به‌عنوان یک امر ضروری در مدیریت فعلی شهرهای ما می‌باشد.

حکمروایی خوب شهری فصل مشترک تمام کنشگران اجتماعی بوده و ریشه در چشم‌انداز مدیریت عمومی نو دارد که از اواخر دهه ۱۹۸۰ با ابتکار عمل بانک جهانی و مرکز اسکان بشر سازمان ملل و سایر نهادهای بین‌المللی در ادبیات توسعه وارد شده و در واقع رهیافتی ساختار شکنانه به برنامه‌ریزی توسعه شهری دارد. با مشارکت و کنش متقابل میان بازیگران اصلی مدیریت شهری یعنی جامعه مدنی، حکومت و بازار و بخش خصوصی، از یگانه‌الگوی توسعه شهری و مبتنی بر عقلانیت ابزاری گذر کرده و متشکل بر بنیان سرمایه اجتماعی شهروندان و عقلانیت ارتباطی، جایگزین شهرنشینی ارتباطی را پیش می‌گیرد. پژوهش حاضر با شناسایی بازیگران مؤثر در حکمروایی خوب شهر ارومیه از منظر خبرگان و کارشناسان حوزه برنامه‌ریزی شهری و مدیریت شهری سعی در تحلیل تأثیرگذاری، تأثیرپذیری، همگرایی، واگرایی، توافق بازیگران و اهداف داشته است.

دسته‌بندی بازیگران حکمروایی شهر ارومیه در نمودار تأثیرگذاری و تأثیرپذیری نشانگر وجود چرخه معیوب در تعاملات بین بازیگران مؤثر در فرایند مدیریتی شهر است. به‌طوری‌که اکثریت بازیگران تأثیرگذار و تأثیرپذیر را سازمان‌ها و نهادهای دولتی تشکیل داده و بازیگران و ذی‌نفعان عمومی مثل دانشگاهها و مهندسی مشاور و نظام مهندسی که بایستی جزو گروه تأثیرگذار باشند عملاً در طبقه تأثیرگذاری و تأثیرپذیری پایین واقع گردیده‌اند. همچنین وضعیت همگرایی و واگرایی بین بازیگران بر سر اهداف نشان می‌دهد که بیشترین همگرایی قاعداً با توجه به هدف غایی حکمروایی خوب شهر بایستی بین

نهادهای دولتی باشد، بین بازیگران عمومی است. در رابطه با عامل ضعف هماهنگی میان نهادهای مدیریت شهری؛ قدرت بازیگران وابسته به دولت (استانداری، سازمان مدیریت، راه و شهرسازی و ..) از مجموع وزن‌های بازیگران بخش خصوصی و مردمی بیشتر بوده است. چنین وضعیتی می‌تواند به عنوان یکی از دلایل عدم تحقق مدیریت مناسب یک شهر مدنظر قرار بگیرد که خود لزوم توجه بیشتر به بازیگران و ذی‌نفعان در فرایند مدیریتی و در بخش حکمروایی شهر را ضروری می‌نماید. همچنین سایر یافته‌ها نشان می‌دهد، اثرات مستقیم و غیرمستقیم بین بازیگران بیانگر بیشترین تعداد اثرگذاری برای استانداری با ۱۸۷ اثر بوده است. شبکه‌های اجتماعی با میزان ۱/۸۳ درصد بیشترین رقابت‌پذیری را داشته‌اند. هدف توسعه راه‌ها، مسکن و ساماندهی مدیریت شهری به میزان ۱۲ اتفاق بر هدف مشخص گردیده است. با توجه به نتایجی که بدست آمد جهت تحقق حکمروایی خوب برای شهر ارومیه نظام برنامه‌ریزی مشارکتی بهبود یابد و واگذاری مدیریت امور محلی در حوزه‌های اجرایی، هماهنگی، نظارتی و مقررات‌گذاری ایجاد شود.

منابع

- ابدالی، افشار؛ ذبیحی، حسین و ماجدی، حمید (۱۳۹۸). تبیین چارچوب مفهومی حکمروایی خوب شهری مبتنی بر مدیریت یکپارچه شهری (نمونه موردی: کلانشهر تهران)، *فصلنامه نگرش‌های نو در جغرافیای انسانی*، ۱۲(۱)، صص. ۲۹۳-۳۰۹.
- پوراحمد، احمد؛ پیری، اسماعیل؛ محمدی، یادگار؛ پارسا، شهرام و حیدری، سامان (۱۳۹۷). حکمروایی خوب شهری در محله‌های شهری (مطالعه موردی: شهر مریوان)، *فصلنامه اقتصاد و مدیریت شهری*، ۶(۲۴)، صص. ۸۱-۹۸.
- طاهرموسوی، زهرا و قره‌داغی، رستم (۱۳۹۹). ارزیابی عملکرد شهرداری‌های استان آذربایجان شرقی براساس شاخص‌های حکمرانی خوب، *مجله خط‌مشی‌گذاری در مدیریت*، ۲(۱)، صص. ۲۷-۳۸.
- طلا، حسین؛ متقی، افشین و قربانی سپهر، آرش (۱۳۹۸). *دیپلماسی و مدیریت سیاسی شهر (مفاهیم، الگوها و مناسبات قدرت در فضای شهر)*، تهران: انتشارات انجمن جغرافیایی ایران.
- کاظمی، حیدر و رحمانی، بیژن (۱۳۹۹). ارزیابی حکمرانی خوب شهری برای شهرهای ایران مطالعه موردی: شهر اهواز، *فصلنامه آمایش محیط*، ۱۳(۴۸)، صص. ۸۹-۱۰۸.
- متقی، افشین؛ قربانی سپهر، آرش و سلطان محمدی، زهرا (۱۳۹۸). واکاوی نقش دولت‌های محلی در توسعه پایدار شهری (نمونه موردی: شهرهای ایران)، *فصلنامه نگرش‌های نو در جغرافیای انسانی*، ۴(۱۱)، صص. ۳۲۵-۳۴۹.
- مرکز آمار ایران (۱۳۹۵). *نتایج تفصیلی سرشماری عمومی نفوس و مسکن، استان آذربایجان غربی، شهرستان ارومیه*.
- مشکینی، ابوالفضل؛ حسین‌پور، مهدی و خدایی، سارا (۱۳۹۹). تحلیلی از نقش سرمایه اجتماعی در شکل‌گیری حکمروایی خوب شهری (مطالعه موردی: شهر اردبیل)، *فصلنامه آمایش محیط*، ۱۳(۵۱)، صص. ۱۳۳-۱۵۸.
- هایلمقدم، کیان و نوری‌کرمانی، علی (۱۳۹۷). بررسی نقش مدیریت شهری در هوشمندسازی شهر (مورد مطالعه: منطقه ۵ شهرداری تهران)، *مجله علوم جغرافیایی (جغرافیای کاربردی)*، ۱۴(۲۸)، صص. ۲۶۷-۲۸۶.
- Bhaduri, S. (2020). Unit-2 Urban Management and Management of Urban Services. New Delhi: Indira Gandhi National Open University.
- Biswas, R., Jana, A., Arya, K., and Ramamritham, K. (2019). A good-governance framework for urbanmanagement, *Journal of Urban Management*, 8(2), pp. 225-236.
- De Guimarães, J. C. F., Severo, E. A., Júnior, L. A. F., Da Costa, W. P. L. B., and Salmoria, F. T. (2020). Governance and Quality of Life in Smart Cities: Towards Sustainable Development Goals. *Journal of Cleaner Production*, 253, pp. 1-33.
- Fu, Qiang. (2018). Bringing urban governance back in: Neighborhood conflicts and depression. *Social Science & Medicine*, 196: 17, United Kingdom.
- Korosteleva, E. A. and Flockhart, T. (2020). Resilience in EU and International Institutions: Redefining Local Ownership in a New Global Governance Agenda. *Contemporary Security Policy*, 41(2), pp. 153-175.
- Lyll, C. and Tait, J. (2019). Beyond the Limits to Governance: New Rules of Engagement for the Tentative Governance of the Life Sciences. *Research Policy*, 48(5), pp. 1128- 1137.
- Markus, G. B. and Krings, A. (2020). Planning, Participation, and Power in a Shrinking City: The Detroit Works Project. *Journal of Urban Affairs*, 42(8), pp. 1141-1163.
- Meyer, N. and Auriacombe, C. (2019). Good Urban Governance and City Resilience: An Afrocentric Approach to Sustainable Development. *Sustainability*, 11(19): pp. 55-14.

- Taşan-Kok, T., Atkinson, R., and Martins, M. L. R. (2020). Hybrid Contractual Landscapes of Governance: Generation of Fragmented Regimes of Public Accountability through Urban Regeneration. *Environment and Planning C: Politics and Space*, 1-21, In press.
- UN- HABITAT. (2009). Urban Governance index (UGI) a tool to measure progress in achieving good urban governance. www.unhabitat.org.
- United Nations Development Programme. (1997). "Governance for sustain-able human development" – A UNDP policy paper. New York: UNDP.
- World Bank. (2012). The Worldwide Governance Indicators. From: <http://info.worldbank.org/governanc4e/wgi/index.asp>. Accessed 2012/8/5.
- Yang, H. (2021). Holistic Governance: An Explanatory Framework, In: *Urban Governance in Transition*, pp. 57-95).

Refernses

- Abdali, A., Zabihi, H. and Majedi, H. (2019). Explaining the Conceptual Framework of Good Urban Governance Based on Integrated Urban Management (Case Study: Tehran Metropolis). *New Attitudes in Human Geography*, 12 (1), pp.293-309. [In Persian]
- Bhaduri, S. (2020). Unit-2 Urban Management and Management of Urban Services. New Delhi: Indira Gandhi National Open University.
- Biswas, R., Jana, A., Arya, K. and Ramamritham, K. (2019). A good-governance framework for urbanmanagement, *Journal of Urban Management*, 8(2), pp. 225-236.
- De Guimarães, J. C. F., Severo, E. A., Júnior, L. A. F., Da Costa, W. P. L. B. and Salmoria, F. T. (2020). Governance and Quality of Life in Smart Cities: Towards Sustainable Development Goals. *Journal of Cleaner Production*, 253, pp. 1-33.
- Fu, Qiang. (2018). Bringing urban governance back in: Neighborhood conflicts and depression. *Social Science & Medicine*, 196: 17, United Kingdom.
- Hail Moghaddam, K. and Nouri Kermani, A. (2018). Investigating the role of urban management in urban intelligence (Case study: District 5 of Tehran Municipality). *Geographical Sciences (Applied Geography)*, 14 (28), pp. 267-286. [In Persian]
- Kazemi, H. and Rahmani, B. (2020). Evaluating good urban governance for Iranian cities Case study: Ahvaz city, *Environmental Management*, 13 (48), pp. 89-108. [In Persian]
- Korosteleva, E. A. and Flockhart, T. (2020). Resilience in EU and International Institutions: Redefining Local Ownership in a New Global Governance Agenda. *Contemporary Security Policy*, 41(2), pp. 153-175.
- Lyll, C. and Tait, J. (2019). Beyond the Limits to Governance: New Rules of Engagement for the Tentative Governance of the Life Sciences. *Research Policy*, 48(5), pp. 1128- 1137.
- Markus, G. B. and Krings, A. (2020). Planning, Participation, and Power in a Shrinking City: The Detroit Works Project. *Journal of Urban Affairs*, 42(8), pp. 1141-1163.
- Meshkini, A., Hosseinpour, M. and Khodaei, S. (2020). An Analysis of the Role of Social Capital in the Formation of Good Urban Governance (Case Study: Ardabil City). *Environmental Management*, 13 (51), pp. 133-158. [In Persian]
- Meyer, N. and Auriacombe, C. (2019). Good Urban Governance and City Resilience: An Afrocentric Approach to Sustainable Development. *Sustainability*, 11(19): pp. 55-14.
- Mottaqi, A., Ghorbani Sepehr, A., and Sultan Mohammadi, Z. (2019). An Analysis of the Role of Local Governments in Sustainable Urban Development (Case Study: Iranian Cities). *New Attitudes in Human Geography*, 4 (11): pp. 325-349. [In Persian]
- Pourahmad, A., Piri, E., Mohammadi, Y., Parsa, S. h. and Heidari, S. (2018). Good Urban Governance in Urban Neighborhoods (Case Study: Marivan City). *Urban Economics and Management*, 6 (24), pp. 81-98. [In Persian]
- Statistics Center of Iran. (2016). Detailed results of the General Census of Population and Housing. West Azerbaijan Province. Urmia. [In Persian]
- Taher Mousavi, Z. and Qarehdaghi, R. (2020). Evaluating the performance of municipalities in East Azarbaijan province based on indicators of good governance. *Management Policy*, 2 (1), pp. 27-38. [In Persian]
- Tala, H., Mottaqi, A. and Ghorbani Sepehr, A. (2019). Diplomacy and political management of the city (concepts, patterns and power relations in the city). Tehran: Geographical Association of Iran Publications. [In Persian]
- Taşan-Kok, T., Atkinson, R. and Martins, M. L. R. (2020). Hybrid Contractual Landscapes of Governance: Generation of Fragmented Regimes of Public Accountability through Urban Regeneration. *Environment and Planning C: Politics and Space*, 1-21, In press.
- UN- HABITAT. (2009). Urban Governance index (UGI) a tool to measure progress in achieving good urban governance. www.unhabitat.org.

- United Nations Development Programme (1997). "Governance for sustain-able human development" – A UNDP policy paper. New York: UNDP.
- World Bank. (2012). The Worldwide Governance Indicators. From: <http://info.worldbank.org/governanc4e/wgi/index.asp>. Accessed 2012/8/5.
- Yang, H. (2021). Holistic Governance: An Explanatory Framework, In: Urban Governance in Transition, pp. 57-95.

نحوه استناد به این مقاله:

حسین پور، مهدی؛ کلانتری، محسن و پیری، عیسی (۱۴۰۰). شناسایی و تحلیل بازیگران اصلی و تأثیرگذار در حکمروایی خوب شهری (مطالعه موردی: شهر ارومیه)، *مطالعات جغرافیایی نواحی ساحلی*، ۳(۸)، صص. ۲۷-۴۳. DOI:10.22124/gscsj.2022.21191.1130

Copyrights:

Copyright for this article are retained by the author(s), with publication rights granted to *Geographical studies of Coastal Areas Journal*. This is an open-access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0>), which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

